

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 62 PŽ-4190/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izjavitelja i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA, OIB 56668956985, Zagreb, Berislavićeva 9, koga zastupa punomoćnik Pavle Fellner, odvjetnik u Zagrebu, Jurišićeva 1a, protiv tuženika SMART HOTEL d.o.o. za usluge, OIB 92075274527, Varaždin, Ulica Ivana Kukuljevića 6 (pravni sljednik GENUS d.o.o., OIB 53374719414, Bjelovar, Augusta Šenoje 7), kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vidović & Vidović iz Varaždina, Kratka ulica 2/1, radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 33.402,78 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-380/2019 od 25. studenoga 2019., u sjednici vijeća održanoj 4. studenog 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-380/2019 od 25. studenoga 2019. u pobijanoj točki I. izreke u dijelu kojim se utvrđuje da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u visini od 33.402,78 kn koja je tražbina pod točkom A) Bezuvjetne tražbine u Tablici ispitanih tražbina pod rednim brojem 37, i u točki II. izreke u pobijanom dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju parnične troškove u iznosu od 8.940,00 kn.

II. Djelomično se uvažava tuženikova žalba, preinačuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-380/2019 od 25. studenoga 2019. u preostalim dijelovima točaka I. i II. izreke i sudi:

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi na utvrđenje zakonskih zateznih kamata na tražbinu nižeg isplatnog reda u visini od 33.402,78 kn (čl. 72. st. 1 t. 1. Stečajnog zakona) koje kamate po stopi propisanoj za ostale odnose teku od dana otvaranja predstečajnog postupka 31. siječnja 2017. do isplate.

2. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za nadoknadu tužitelju parničnih troškova u iznosu od 6.800,00 kn (šesttisućamsto kuna).

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 1.562,50 kn (tisućpetstošezdesetdvije kune i pedeset lipa).

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj P-380/2019 od 25. studenoga 2019. Trgovački sud u Zagrebu u točki I. izreke utvrdio je da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u visini od 33.402,78 kn koja je tražbina pod točkom A) Bezuvjetne tražbine u Tablici ispitanih tražbina pod rednim brojem 37, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) po stopi od 8,14% godišnje, odnosno u slučaju promjene po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, na tu tražbinu nižeg isplatnog reda (čl. 72. st. 1. t. 1. Stečajnog zakona) koja kamata teče od dana otvaranja predstečajnog postupka 31. siječnja 2017. pa do isplate, te je u točki II. izreke naložio tuženiku nadoknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 15.740,00 kn, sve u roku od osam dana.

2. Tako je prvostupanjski sud odlučio o tužbenom zahtjevu koji se izvorno odnosi na isplatu naknade za neovlašteno javno korištenje glazbe u tuženikovu hotelu (TV uređaji u sobama) i kavani u sklopu hotela tijekom 2014. i 2015. godine, što je utvrđeno na temelju zapisnika o kontroli koji su potpisale ovlaštene osobe i na temelju svjedočenja kontrolora, a nakon što je tužbeni zahtjev uređen zbog otvaranja predstečajnog postupka nad tuženikom (tj. nad njegovim pravnim prednikom), o zahtjevu za utvrđenje osporene tražbine. Nad tuženikom je pokrenut predstečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Varaždinu, a tužitelju je rješenjem poslovni broj St-15/2017 od 21. travnja 2017., kao vjerovniku, osporena tražbina u ukupnom iznosu od 33.402,78 kn, koja tražbina je upravo utuženi iznos u ovom postupku, pa je tužitelj kao vjerovnik upućen na nastavak započete parnice u roku od osam dana, što je tužitelj i učinio podneskom od 28. travnja 2017. i predložio da se provede postupak radi utvrđenja osporene tražbine. Među strankama je sporno je li tužitelj svoju tražbinu prijavio u predstečajnom postupku kao i može li se prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka u kojem je navedena upravo ova parnica smatrati prijavom. Uvidom u rješenje poslovni broj St-15/2017 od 21. travnja 2017. Trgovačkog suda u Varaždinu prvostupanjski sud je utvrdio da je tražbina, koja je predmet ovog postupka, obuhvaćena citiranim rješenjem te se nalazi u tablici ispitanih tražbina pod rednim brojem 37 i upravo je navedeno da je iznos obveze naveden prema izvješću dužnika, odnosno da je dužnik sam prijavio tražbinu koja je predmet ovog postupka, a tužitelj je prijavio preostali dio tražbine nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka. Temeljem čl. 17. st. 1 t. 12. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) navedeno je da se popis imovine i obveza dužnika sastoji od postupaka pred sudovima ili javnopravnim tijelima u kojima je dužnik stranka i visinu ili opis tražbine koja je predmet postupka, a iz prijave tuženika kao dužnika utvrđeno je da je tuženik prijavio upravo tražbinu iz ovog postupka. Prvostupanjski sud posebno napominje da je predstečajni povjerenik imao pravo žalbe na rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-15/2017 od 21. travnja 2017. Trgovačkog suda u Varaždinu, ali se nije žalio. Dakle, na temelju

čl. 269. i čl. 270. SZ-a utvrđeno je postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku i odlučeno je kao u točki I. izreke. Odluka o troškovima postupka iz točke II. izreke presude temelji se prema obrazloženju prvostupanjskog suda na odredbi čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku. Tužitelju je kao potreban priznat trošak zastupanja po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: OT), i to: za sastavljanje tužbe i podneska 10. travnja 2015., 26. studenoga 2015., 28. travnja 2017., 12. prosinca 2018., u iznosu od po 1.000,00 kn (Tbr. 8/1 OT), za sastav podneska 20. ožujka 2017., u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8/3 OT), za sastav podneska 28. kolovoza 2019. u iznosu od po 100,00 kn (Tbr. 8/3 OT), za zastupanje na ročištu 16. svibnja 2016., 15. siječnja 2018., 7. prosinca 2018., 16. svibnja 2019., 13. studenoga 2019. u iznosu od po 1.000,00 kn (Tbr. 9/1 OT), za zastupanje na ročištu 29. siječnja 2016., 6. svibnja 2015., u iznosu od po 500,00 kn (Tbr. 9/5 OT), dakle u iznosu od 11.600,00 kn, sve uvećano za 25% PDV-a u iznosu od 2.900,00 kn, što ukupno iznosi 14.500,00 kn, kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 550,00 kn i na presudu u iznosu od 690,00 kn (čl. 20. st. 2., Tar. br. 1. t. 1. i Tar. br. 2. t. 1. Zakona o sudskim pristojbama „Narodne novine“ broj: 26/03, 125/11 i 157/13), dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 15.740,00 kn.

3. Protiv navedene presude tuženik je podnio žalbu, pobijajući je u cijelosti, zbog bitne povrede odredba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog odluke o troškovima, navodeći u bitnom da je tužbu trebalo odbaciti jer je pravo na vođenje ove parnice izgubio jer predmetnu tražbinu prema tužitelju nije prijavio u predstečajnom postupku, odnosno iz spisa proizlazi jedino da je tužitelj u predstečajnom postupku prijavio tražbinu prema tuženiku u iznosu od 2.769,28 kn koja mu je priznata, a prema izvješću dužnika u navedenom predstečajnom postupku evidentirana je tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 33.402,28 kn, za koju iz spisa nije vidljivo da bi se odnosila na tražbinu iz ovog parničnog postupka, u kojem je inicijalno tužitelj zatražio isplatu iznosa od 19.831,62 kn s osnova glavnice, pa drži da se tražbina iz ovog parničnog postupka ne može smatrati prijavljenom sukladno odredbi čl. 39. SZ-a. Isto tako, tuženik prema navodima iz podneska od 24. travnja 2017., kojim je zahtijevao nastavak ove parnice, i kojim je preinačio tužbu na način da umjesto isplate zahtijeva utvrđenje svoje osporene tražbine prema tuženiku u predstečajnom postupku, predmetna tražbina sadrži u sebi i iznos onih parničnih troškova nastalih do tog dana, pa kad je sud već usvojio takav tužbeni zahtjev, nije bilo osnove za dosuđenje istome još i parničnih troškova u ukupnom iznosu od 15.740,00 kn, jer su na taj način tužitelju dvostruko dosuđeni parnični troškovi nastali do 24. travnja 2017., najprije kroz točku I. izreke presude, a zatim isti troškovi i kroz točku II. izreke, slijedom čega je odluka o parničnim troškovima svakako pogrešna. Nadalje, drži da nije bilo osnove za dosuđenje tužitelju daljnjih zakonskih zateznih kamata tekućih od dana otvaranja predstečajnog postupka nad tuženikom, jer ne bi bilo moguće kroz ovaj postupak dosuditi i daljnje zatezne kamate tekuće od dana otvaranja tog postupka, već samo one obračunate do dana otvaranja, i pod pretpostavkom da su one prijavljene odnosno priznate, odnosno osporene. Kako daljnje kamate nije uopće dopušteno zahtijevati sukladno odredbama Stečajnog zakona, i u tom je smislu sud pogrešno primijenio materijalno pravo. Vezano uz sam meritum spora koji se tiče osnove i visine, svjedočenje tužiteljevih kontrolora drži

općenitim i suprotnim, a zapisnike o kontroli nevjerodostojnima. Predlaže pobijanu odluku preinačiti ili ukinuti. Potražuje naknadu troškova žalbenog postupka u određenom iznosu od 1.562,50 kn i neodređenom iznosu sudske pristojbe na žalbu.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Tuženikova žalba je djelomično osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj; 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda pravilna i na zakonu osnovana u dijelu kojim je odlučeno o utvrđenju glavnice i dijelu troškova nastalih nakon 24. travnja 2017., dok je u dijelu kojim je odlučeno o utvrđenju zateznih kamata koje na utvrđeni dio glavnice teku od dana otvaranja predstečajnog postupka 31. siječnja 2017. do isplate i u dijelu kojim su po drugi put dosuđeni isti troškovi nastali prije 24. travnja 2017. pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

7. Predmet spora je inicijalno bio isplata iznosa od 19.831,62 kn (zbog neovlaštenog javnog korištenja glazbe u tuženikovim prostorima dostupnima javnosti), a nakon što je tužbeni zahtjev uređen (list 89. spisa) zbog otvaranja predstečajnog postupka nad tuženikom (tj. nad njegovim pravnim prednikom), o zahtjevu za utvrđenje osporene tražbine u iznosu od 33.402,78 kn. Taj iznos proizlazi iz tablice (list 150. spisa), sadržane u rješenju kojim se tužitelj upućuje na nastavak parnice započete 2014. godine, pri čemu je tužitelj u uređenom tužbenom zahtjevu pojasnio da su u tom iznosu sadržani iznosi inicijalno utužene glavnice (19.831,62 kn), iznos (uglavničene) zakonske zatezne kamate obračunate na taj iznos do dana otvaranja predstečajnog postupka (6.771,16 kn) i troškovi parničnog postupka u iznosu od 6.800,00 kn koji su do tog trenutka nastali.

8. Neosnovano se tuženik u žalbi poziva na to da je tužbu trebalo odbaciti zbog same činjenice da tražbinu u predstečajnom postupku nije prijavio tužitelj, jer u konkretnom slučaju tu je (ovdje utvrđenu, a u tom postupku osporenu) tražbinu prijavio dužnik, te je ona u rješenju, kojim se tužitelj u pogledu te tražbine upućuje na nastavak započete parnice, navedena u tablici osporenih tražbina upravo u (ovdje utvrđenom) iznosu. Kao što je i prvostupanjski sud naveo u obrazloženju pobijane presude, to je rješenje, na koje je postojala mogućnost žalbe, postalo pravomoćno. Budući da je ono pravomoćno, ovaj sud u parničnom postupku na koji je tužitelj upućen pravomoćnim rješenjem ne može više ispitivati pravilnost i zakonitost tog rješenja, već samo ispitati formalnu pretpostavku – je li tužitelj rješenjem upućen u parnicu (odnosno na nastavak već započete parnice), a to u konkretnom predmetu nesporno jest slučaj i proizlazi iz dokumentacije u spisu (list 158. spisa). Isto tako, imajući u vidu pobliže određene iznose glavnice u inicijalnom tužbenom zahtjevu (list 5. spisa) i datume od kojih zatezne kamate teku, kao i provedene parnične radnje u tijeku parničnog postupka do otvaranja predstečajnog postupka u odnosu na tuženika, ovaj sud nema razloga posumnjati da bi iznosi uglavničenim zakonskih

kamata i do tada nastalih parničnih troškova navedeni u uređenom tužbenom zahtjevu bili u protivnosti s dokumentacijom u spisu.

9. Neosnovano se tuženik, u pogledu same inicijalne osnove tražbine (neovlaštenog javnog priopćavanja glazbe tijekom 2014. i 2015. godine) poziva na općenito i dokumentaciji u spisu suprotno svjedočenje tužiteljevih kontrolora o odlučnim činjenicama korištenja glazbe u tuženikovim poslovnim prostorijama. Naime, iz spisa je vidljivo da u odnosu na hotelske sobe, u kojima je kontrolama utvrđeno postojanje TV uređaja putem kojih je gostima, dakle, pripadnicima javnosti koji imaju pristup sobama, omogućeno praćenje televizijskih programa, za koje je općepoznato da sadrže autorska glazbena djela, postoje zapisnici o kontroli koji se podudaraju s utuženim razdobljem (list 16. do 20. spis), oni su potpisani od strane zatečene djelatnice, a sadrže i pečat tuženika (odnosno njegova tadašnjeg prednika Heres d.o.o.), a njihov su sadržaj potvrdili i kontrolori saslušani u svojstvu svjedoka. Isto tako iz spisa je vidljivo postojanje zapisnika o kontroli provedenoj u kavani, u kojoj je postojala glazbena linija s koje je priopćavana strana glazba, zapisnici (list 25. do 27. spisa) su također potpisani i pečatirani od strane tuženika (pri čemu se napominje da dokazna vrijednost zapisnika, izrađenih od strane kontrolora kao osoba s javnim ovlastima, ne bi bila bitno umanjena ni da je pečat tuženika izostao) i vremenski pokrivaju utuženo razdoblje, tj. ukazuju na kontinuirano korištenje predmeta zaštite. Ako naknada za javno korištenje glazbenih djela nije utvrđena ugovorom između udruge za kolektivno ostvarivanje prava autora i korisnika predmeta zaštite, kao u konkretnom slučaju za utuženo razdoblje, naknada se plaća prema cjeniku udruge za kolektivno ostvarivanje prava (čl. 162. st. 2. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima).

10. Tužitelj je kao udruga autora odredio kriterije za plaćanje naknade za javno korištenje autorskih glazbenih djela, snimaka izvedbi umjetnika izvođača i snimaka sadržanih na fonogramu u skladu s Pravilnikom o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela („Narodne novine“ broj 80/92 i 1/97), Pravilnikom o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača („Narodne novine“ broj 1/97) i Pravilnikom o naknadama za iskorištavanje fonograma („Narodne novine“ broj 116/00), koje je prvostupanjski sud pravilno primijenio prilikom određivanja visine naknade.

11. Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da, pored nesporne činjenice da je tuženik koristio glazbu u svome ugostiteljskom objektu u utuženom razdoblju, za koje više nije (kao ranije) imao sklopljen ugovor, te je od tužitelja morao ishoditi dozvolu, što tuženik za utuženo razdoblje nesporno nije učinio, pa je slijedom toga u tužitelj osnovano izračunao inicijalno utuženu glavnicu, odnosno taj se iznos, zajedno s uglavničnim zateznim kamatama do otvaranja predstečajnog postupka i nastalim parničnim troškovima nastalima do tog trenutka poklapa s utvrđenim iznosom osporene tražbine koji je utvrđen ovdje prihvaćenim tužbenim zahtjevom.

12. Međutim, osnovano se tuženik u žalbi poziva na greške u pogledu sporednih potraživanja. Naime, prema odredbi čl. 74. st. 1. SZ-a, od dana otvaranja predstečajnoga postupka do njegova završetka kamate ne teku, osim na tražbine na koje predstečajni postupak ne utječe. Prava na koja predstečajni postupak ne utječe

navedena su taksativno u odredbi čl. 66. st. 1. i 2. SZ-a (pravo odvojenoga namirenja razlučnih vjerovnika pa i ako oni nisu osobni vjerovnici dužnika te izlučnih vjerovnika, tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika iz radnoga odnosa u bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti, mjere osiguranja u kaznenom postupku, porezne postupke utvrđivanja zlouporabe prava, na kvalificirane financijske ugovore na koje se na odgovarajući način primjenjuju odredbe čl. 182. st. 6. i 7. SZ-a), a kako prava koja su predmet ovog parničnog postupka nisu navedena na popisu prethodno citiranom popisu iznimki, u konkretnom slučaju nije bilo mjesta utvrđenju zakonskih zateznih kamata koje na utvrđeni iznos teku od datuma otvaranja predstečajnog postupka, te je u tom dijelu pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

13. Osnovano se tuženik žali i na dvostruko dosuđene troškove parničnog postupka. Naime, imajući u vidu da je prema uređenom tužbenom zahtjevu iznos utvrđene glavnice sastavljen i od troškova parničnog postupka koji su nastali do određenog datuma, a iz obrazloženja točkom II. dosuđenih troškova i troškovnika proizlazi da je prvostupanjski sud, odlučujući o troškovima, dosudio sve troškove od podnošenja inicijalne tužbe, proizlazi da su u korist tužitelja dvostruko dosuđeni troškovi u iznosu od ukupno 6.800,00 kn, odnosno, da su osnovano u korist tužitelja točkom II. izreke pobijane presude posebno dosuđeni samo troškovi u ukupnom iznosu od 8.940,00 kn.

14. Stoga tuženik svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost dijela odluke koji se odnosi na utvrđenu glavicu i dio dosuđenih troškova, dok je pravilno ukazao na pogrešnu odluku od zakonskim zateznim kamatama i dijelu troškova o kojima je već odlučeno u okviru utvrđene glavnice.

15. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu u dijelu opisanom u točki I. izreke, a na temelju odredbe čl. 373.a ZPP-a tužnikovu žalbu uvažiti i preinačiti prvostupanjsku presudu u preostalom dijelu koji se odnosi na zatezne kamate i dvostruko dosuđene troškove.

16. Budući da je tuženik sa svojom žalbom uspio u samo djelomično, i to samo u odnosu na dio sporednih potraživanja, njegov uspjeh u ovom parničnom postupku je neznatan, pa mu slijedom toga ne pripada pravo ni na kakve troškove, pa tako ni one žalbene, slijedom čega je odlučeno kao u točki III. izreke.

Zagreb, 4. studenog 2021.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **eb301-95cf6**

Kontrolni broj: **0bbb4-82452-12987**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.